

BẢN TRƯỜNG CA HAI MƯƠI

(Cảm xúc khi xem một đoạn phim tù - Bài thơ này xin là nụ hồng, là lời tâm sự chân thành nói với Người Tù sau Một Chín Bảy Lăm - Xin gửi đến tất cả những người chiến sĩ VNCH đã một thời trong nhà tù CS.)

*

**Xem đoạn phim tù, anh ơi, tôi khóc
Xót thương anh, người lính vốn can trường
Vận nước suy tàn, ta mất quê hương
Anh thành "Ngụy" trong nhà tù Việt cộng !**

*

**Anh đi Tù, đảng bịp lừa: Học Tập
Trả thù anh, đảng nói, đấy, Khoan Hồng !
Đảng khoan hồng nên Xuân, Hạ, Thu, Đông
Anh đói lả, lạnh căm, đau, không thuốc !**

*

Nhưng có súng, dùi cui, đo đảm lược
Bên luống khoai, ruộng sắn, giữa sân tù
Hay những đêm dài, bí mật, âm u
Trăm cú đấm, từng thân người gục ngã ...

*

Hoặc connex, dưới sương rừng lạnh giá
Nền đất nâu buốt cồng cộc chân cùm
Hoặc chiều đen, mây xám, lệ trời tuôn
Anh tiễn bạn, nói thắm lời vĩnh biệt

*

Những khúc phim này sao không thực hiện
Mà chỉ quay những cảnh dối lừa thôi ?
Tôi muốn gào cho sóng dậy trùng khơi
Cho chế độ bạo tàn kia vụn nát

*

Cho thế giới, ai còn tin cộng sản
Phải giật mình nhìn lại dấu chân qua
Để họ kinh hoàng thấy thói gian ngoa
Thấy tàn bạo mà xa lìa lũ cộng

*

Mà trở lại cùng quê hương, nòi giống
Kẻo thiệt thòi hoài phí nụ đời xanh
Thế hệ ta và thế hệ cha, anh
Đã mai một, đắng cay và lỗ dờ...

*

Từ buổi đảng về đến nay, trang sử
Ta thấy gì hay chỉ máu xương dân ?
Mấy triệu trai hùng đảng giết bất nhân
Rồi thần thánh cuộc tương tàn, xâm lược

*

Nước hòa bình mà dân đành bỏ nước
Khoe tự do, mà xây lăm nhà tù
Cắt đất Tổ Tiên, dâng chệt cơ đồ
Và gán tội, giam cầm người yêu nước

*

Trong nước, nhà dân, anh ơi, đảng cướp
Dân đói khoai, đảng thừa mứa bạc vàng
Hải ngoại, đảng dùng nghị quyết, mưu gian
Tuyên truyền xám, điều ngoa và hiểm độc

*

Đảng muốn phá tan lần ranh Quốc - Cộng
Để dối gian, lừa phỉnh kẻ non lòng
Và thật đáng buồn, anh có biết không
Vẫn có kẻ bán hồn cho quỷ dữ

*

Vẫn có kẻ làm đau dòng quốc sử
Phản giống nòi và điểm nhục gia phong
Nhưng may sao còn bao triệu tấm lòng
Quyết một dạ trung thành gìn sông núi

*

Thì anh ạ, phải có ngày bão nổi
Bọn độc tài Việt cộng phải tiêu tan
Chính nghĩa thăng hoa và lá cờ Vàng
Sẽ ngạo nghễ trên quê mình, nước Việt

*

Và các anh, Người Tù vì quốc biển
Sẽ mỉm cười dù với chiếc xe lăn
Hay dưới mồ hoang bởi những bất bằng
Những oan trái, những hờn đau đã rửa

*

Kẻ bội phản, trở cờ không chỗ dựa
Sẽ cúi đầu hối hận giữa cô đơn
Anh cứ tin đi, ngọn lửa căm hờn
Cộng đã nhóm, sẽ thiêu tàn chính cộng !

*

Xem đoạn phim tù, anh ơi, tôi khóc
Lại nhớ về ngày cuối Tháng Tư xưa
Ôi, một ngày nước mắt đổ như mưa
Khi nghe lệnh đầu hàng mà phần hận

*

Ôi, một ngày bắt đầu cho vô tận
Của dã man, mọi rợ giáng lên đời
Của gian hùng từng ngụy ngữ trên môi
Của tàn bạo, của oán thù cùng cực

*

Của sông núi đi vào cơn nhật thực
Của đồng bào trong áp bức đau thương
Và các anh, người chiến sĩ can trường
Đã bị cộng trả thù vì giữ nước !

*

Cộng nhốt tù anh, cùm chân anh được
Nhưng chẳng thể giam tim óc quật cường
Những búp măng ngà trên khắp quê hương
Sẽ vỡ đất, vươn vai cùng Phù Đổng

*

Sẽ những Diên Hồng oai hùng tiếng trống
Sông Bạch Đằng cọc nhọn sẽ đầy lên
Và bình minh phá vỡ bức màn đêm
Để giữ trọn lời thiêng cùng sông Hóa

*

Rồi đảng viên, những người ô m chí cả
Bước cùng dân trong chính nghĩa sáng ngời
Và công an, bộ đội nữa anh ơi
Quay đầu súng, góp tay làm lịch sử

*

Họ cũng là người biết yêu xứ sở
Nhưng bị đảng lừa và đã tỉnh ra
Cho họ thời gian, anh ạ, không xa
Để cản kén họ thành đàn bướm mộng

*

Tôi tin thế, tôi tin vào ý sống
Vào chu kỳ suy - thịnh của quê hương
Tin lượng tâm thấy rõ những lật lờng
Mà trả lại cho đời Chân - Thiện - Mỹ !

*

Tôi có niềm tin, anh thừa ý chí
Quê phải có ngày quang phục anh ơi
Lau mắt đi anh, mùa sắp đến rồi ...

Ngô Minh Hằng

2010

Trang Blog: <http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

Kính mời đọc thêm hơn 100 bài thơ của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html> [=< bấm vào]

www.vietnamvanhien.org

